

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN 4/2017

Milí farníci,

se školním rokem začala i příprava katechumenů na přijetí svátostí. Na jedno z prvních setkání pokaždé zvu nedávno pokřtěné, aby se s katechumeny podělili o své zkušenosti. Byl jsem opět překvapen, jak všichni oceňovali obřad přijetí mezi katechumeny. Nikomu z nich sice nebylo příjemné být středem pozornosti, ale zároveň prožívali skutečnost, že od oné chvíle patří do naší farnosti. Už nebyli pouze náhodnými návštěvníky bohoslužby, ale lidmi, kteří jsou druhými vítáni a mají své místo ve společenství. Měl jsem radost, že pro dotyčné, dnes už i dva roky pokřtěné, se nejednalo o formální obřad. Naopak, živě vzpomínali na váš přístup, zájem, úsměv či vyjádření podpory. Mluvili o tom, že postupně ve farnosti našli novou rodinu a nové přátele. My, kdo patříme do církve už delší dobu, bychom zase mohli mluvit o tom, že díky jejich svědectví jsme získali nové nadšení pro Krista.

Podobnou zkušenost mívají lidé, kteří se s životem farnosti setkávají při pouťích, zájezdech, kavárnách s překvapením, při Noci kostelů, kurzech Alfa nebo v různých společenstvích.

Zanedlouho bude na věž kostela vyzdvižen nový zvon Jakub Maria. Svým zvukem nás bude zvát k různým slavnostem. Zkušenost katechumenů mi dává pevnou naději, že všichni, které zvon svým zvukem do našeho chrámu pozve, se budou v našem společenství cítit vřelě přijati. Za to vám všem patří velký dík.

Žehná vám P. Jan Uhlíř

ZVON PRO JAKUBA: UKONČENÍ SBÍRKY, VYZDVIŽENÍ ZVONU A BĚH

Veřejná sbírka *Zvon pro Jakuba* se uzavřela 31. srpna 2017. Sběrka na pořízení nového zvonu pro kostel svatého Jakuba byla vyhlášena v květnu 2016 a za dobu jejího trvání se podařilo vybrat neuvěřitelných 3 411 968 korun. Sběrku doprovázela řada akcí na její podporu a propagaci. Cena odlitého zvonu je necelé 2 milióny korun. Další prostředky jsou vynaloženy na související práce s úpravou věže a zvonové stolice pro potřeby zvonění. Celkové náklady za tyto práce přesáhnou další 2 milióny korun.

K odlití zvonu došlo v květnu tohoto roku ve zvonařské dílně Royal Eijsbouts Asten v Nizozemí. Výroba téměř dvouapůltunového zvonu Jakub Maria je dílem zvonaře Petra Rudolfa Manouška a akademického sochaře Jaroslava Hylase. Zvon byl v červenci na svátek svatého Jakuba dopraven do Kutné Hory, kde ho slavnostně požehnal královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál, a od té doby je vystaven v nádvoří Vlašského dvora. Na straně 18 si můžete připomenout červencovou slavnost v příspěvku Jiřího Trunce. ►

OBSAH

Úvodník	01
Zvon pro Jakuba	01
Aktuality a pozvánky	03
Společenství ve farnostech	09
Četba Nového zákona	10
PRF	12
Církevní mateřská školka	13
Církevní gymnázium	14
Charita	15
Napsali jste...	
Snahy o pořízení zvonu	17
Predela v Olomouci	17
Pobyt klubu Sluníčko	18
Jak jsem vozil zvon	18
Celostátní setkání mládeže	19
Pouť do Jiřetína a Filipova	20
Cykločundr	20
Duchovní obnova mladých rodin	21
Rozhovor s Vitem Mlázovským	22
Fejeton	25
Kalendář akcí	26

TIRAŽ

ZPRAVODAJ
farností Kutná Hora, Bykáň a Třebonín
4/2017

Vydáno: 24. 09. 2017

Slouží pro vnitřní potřebu farností Kutná Hora, Bykáň a Třebonín.

Vydává:

Římskokatolická farnost—arciděkanství
Kutná Hora,
Jakubská 1, 284 01 Kutná Hora
Tel.: 327 512 115
www.khfarnost.cz

Duchovní správce farností:
P. Jan Uhlíř, arciděkan
tel.: 777 339 233
e-mail: jan.uhlik@khfarnost.cz

Redakce:

Kateřina Grenarová
tel.: 733 624 786
e-mail: katerina.grenarova@khfarnost.cz

Uzávěrka příštího čísla: 05. 11. 2017

Redakce si vyhrazuje právo došlé příspěvky
krátit.

Od srpna jsou v plném proudu práce ve věži kostela svatého Jakuba, kam bude zvon umístěn. Probíhá rekonstrukce zvonové stolice a statické zajištění zdiva věže. Už v minulosti byla věž zpevnována a také byla provedena řada úprav zvonové stolice. Tyto úpravy ale nebyly vždy zcela šťastné. Právě proto, se současnou znalostí statických a dynamických výpočtů a zkušenostmi odborníků, jsou prováděny práce tak, aby vlivem zvonění nedocházelo k poškozování věže. Rozhovor na toto jsme vedli se statickem Vitem Mlázovským, začíná na straně 22.

Po 20. září bude před arciděkanstvím probíhat výstavba konstrukce potřebné pro vyzdvížení zvonu historickou metodou. **V sobotu 7. října** bude od 10:00 možné si v sále arciděkanství vyslechnout přednášku Víta Mlázovského a Petra Růžičky *Zvedání zvonu historickou technikou*. Samotné vyzdvížení zvonu Jakub Maria do věže kostela svatého Jakuba bude probíhat od 14:00 do 16:00 téhož dne. Pro diváky bude zajištěn přímý přenos průběhu prací na obrazovku u kostela svatého Jakuba a na plátno uvnitř kostela. Kamery budou přenášet průběh akce jak zvenčí, ze země, tak z věže kostela. K dispozici budou také mapky se zákresem umístění obrazovek a míst, odkud bude vidět na probíhající práce.

V neděli 15. října, ve výročí posvěcení chrámu, se veškeré „zvonové“ dění završí děkovnou bohoslužbou, kterou bude s farníky slavit pomocný královéhradecký biskup Mons. Josef Kajnek. Bohoslužbu doprovodí varhaník Michal Hanuš, Kutnohorský komorní orchestr a pěvecký sbor USPS Tyl. Při mši svaté otec biskup také požehná zvoníkům, kteří zvonem poprvé zazvoní. Nový zvon se poprvé slavnostně rozezní po skončení bohoslužby. Společné úsilí se uzavře tentýž den odpoledne, kdy ve 14:00 před kostelem svatého Jakuba odstartuje druhý ročník terénního běžeckého závodu *Běh pro zvon*, při němž bude zvon opět zvonit. Na závod je možné se registrovat předem na webové stránce www.stopnito.cz/prihlaseni-na-zavod/187&iiframe nebo se přihlásit na místě v den závodu (od 13:00). Výtěžek z běžeckého závodu bude použit na opravu kostela svatého Jakuba.

Julie Němcová

Římskokatolická farnost –
arciděkanství Kutná Hora

Přijetí do katechumenátu

V neděli 24. září byli při mši svaté v kostele svatého Jakuba do našeho společenství přijati noví katechumeni. Už delší dobu je potkáváme při nedělních bohoslužbách a dalších farních akcích. Většina z nich se účastnila i předešlého kurzu Alfa. Jedná se o Šárku Černou, Štěpánku Jonákovou, Milana Klímu, Evu Kurcovou mladší, Hanu Prknovou a její dceru Zuzanu. Na cestě ke křtu je budeme doprovázet spolu s Julií Němcovou s Radkou Loudovou při pravidelných setkáních, která se budou konat každou středu na arciděkanství. Setkání se bude účastnit i několik dalších lidí, kteří byli pokřtěni v dětství a rozhodli se připravovat na přijetí eucharistie a dalších svátostí. Pamatujme na všechny v modlitbě, aby rostli ve víře a dospěli k radostnému a celoživotnímu přijetí Ježíše Krista.

P. Jan Uhlíř

Kurz Alfa

Další kurz Alfa začne již 5. října a potrvá do 14. prosince 2017. Přípravy jsou v plném proudu.

Na webových stránkách farnosti nebo na stolcích v našich kostelích jsou k dispozici **letáčky s informacemi**, které můžete použít jako pozvánky pro své známé, sousedy, kolegy, příbuzné či přátele. Pozvěte je nebo se přihlaste s nimi. Kurz je určen všem, kdo mají zájem o hlubší poznání křesťanské víry. Mohou se přihlásit jak lidé věřící, tak ti, kdo svou víru teprve hledají. Přihlášky na kurz Alfa shromažďuje Julie Němcová (e-mail: julie.nemcova@khfarnost.cz, tel.: 731 604 076).

Uvítáme pomoc s **občerstvením** na kterémkoli čtvrtěčném večeru, prosím, přihlaste se u Edity Ciklerové (e-mail: editac@seznam.cz, tel.: 739 654 482), která je za občerstvení letos zodpovědná.

Od 5. října se můžete také zapojit do modlitební podpory, každé setkání kurzu Alfa provází od 19 hodin v kostele svatého Jakuba **adorace**, kterou zajišťuje František Malík.

Za každou pomoc s občerstvením i s modlitbou moc děkujeme!

Julie Němcová

Duchovní služba v nemocnici

Milí farníci, na základě iniciativy dobrovolnického centra Oblastní charity Kutná Hora budu od 6. října 2017 v kutnohorské nemocnici nabízet duchovní službu. Docházet sem budu pravidelně jednou za čtrnáct dní, a to vždy v pátek od 13 do 15 hodin.

Od 13:00 do 14:00 mě zastihnete v místnosti pro dobrovolníky a od 14:00 do 15:00 se budu pohybovat po odděleních. Budu k dispozici pro rozhovor, duchovní útěchu a po 21. říjnu také zpověď. Neváhejte mě tedy informovat (tel.: 603 565 676, e-mail: romanovsky@seznam.cz), pokud někdo z vás nebo vašich blízkých a známých bude pobývat v nemocnici, abych vás mohl navštívit. Nejbližší termíny duchovní služby v nemocnici jsou 6. a 13. října, 3. a 17. listopadu.

Dmytro Romanovský, jáhen

Pozvánka na svěcení a primici...

Milí farníci, mnozí už to víte, někteří třeba ještě ne. Chtěl bych vás všechny srdečně pozvat na své kněžské svěcení, které bude, dá-li Pán, v sobotu 21. října od 10:00 v katedrále Ducha svatého v Hradci Králové. První mši svatou, takzvanou primici, budu slavit v sobotu 28. října v kostele svatého Vojtěcha v Libici nad Cidlinou u Poděbrad. Na obě slavnosti vás všechny srdečně zvů. Zároveň vás prosím o modlitby a ujišťuji vás o svých. Už od 1. května, kdy jsem nastoupil, se těším ze služby ve farnostech, které spravuje otec Jan. Věřím, že s Boží pomocí bude tato služba požehnaná.

Pokud si mohu dovolit, prosím kuchařky a pekařky v našich farnostech o pomoc; budu velmi vděčný za jejich občerstvovací příspěvek.

Dmytro Romanovský, jáhen

... a na pouť do Hradce Králové a na Hrádek u Nechanic

Milí přátelé – poutníci, jak se můžete dočíst výše, náš usměvavý, vstřícný, empatický, radostný a moudrý kaplan Dmytro Romanovský bude **21. října** v katedrále svatého Ducha v Hradci Králové vysvěcen na kněze. U toho musí naše farnost být :-). Takže jste všichni srdečně zváni na společný výlet do východočeské metropole!

Dopoledne se zúčastníme slavnostní mše svaté v katedrále. Odpoledne se stavíme na zámku Hrádek u Nechanic, který v letošním roce slaví 160. výročí ukončení stavby. Zámek byl postaven jako reprezentační a letní sídlo hraběcího rodu Harrachů v polovině 19. století. Jako předloha pro stavbu romantického zámku posloužil projekt vypracovaný anglickým architektem Edwardem Buctonem Lambem ve stylu tudorské gotiky.

Odjíždět budeme v 8:00 od supermarketu BILLA, předpokládáný návrat je stanoven na 17:30. Cena zájezdu je 170 Kč, pro děti a studenty snižená na 50 Kč. Vstupné do zámku je 90 Kč. Zájemci se mohou hlásit u Moniky Trdličkové (e-mail: monicatrd@seznam.cz) nebo na seznamu v kutnohorských kostelích.

Monika Trdličková

Jak Martin málem nepřijel aneb pozvánka na Svatomartinský průvod

Obvykle mi tento propagační článek píše někdo jiný, ale letos jsem se rozhodla napsat do Zpravodaje sama. Průvod již organizují poněkoliikáté. Člověk si při takové akci, která má vždy stejnou osnovu, řekne, že všechno bude stejné jako loni – tak to bude v pohodě. Přesně tak jsem to vnímala loni při přípravě celé akce. Vyřídila jsem všechna potřebná povolení, napsala žádost o grant od města, objednala ozvučení, elektriku, perníčky, plakáty, koně, doprovod ke koni, konferenciéra, přípravu chrámu svaté Barbory, scénku, fanfáry apod. A pak jsem si říkala, jak to mám všechno připravené.

Nadešel svátek svatého Martina. Zazněly fanfáry. Už léta jsem se snažila sehnat někoho, kdo bude celý program uvádět, což se mi loni konečně podařilo. Ona se během akce vždycky najde nějaká drobnost, kterou je třeba řešit, a je dobré pro ni mít volné ruce. Stála jsem v davu a pozorovala Zuzku Kocourkovou, jak z pódiá – schodů ke Svatému Jakobovi – šikovně „pracuje s dětmi“ a jejich rodiči. Proslov nebývá nikdy dlouhý, malé děti netrpělivě čekají na příjezd svatého Martina. Na- ▶

jednou mi v tašce zazvonil telefon. Skupinka, která má v kostýmech a s pochodněmi doprovázet koně, ho nevidí na smluveném místě připraveného. Snažila jsem se vykotat z davu, abych v telefonu alespoň něco slyšela. V hlavě se mi roztočil kolotoč myšlenek. Nemám koně s jezdcem. Co řeknu dětem? Víím dobře, že přišly právě kvůli koni s Martinem. Mezitím jsem se dostala alespoň trochu z dosahu ozvučení. Honem telefon majiteli koně – zůstal na druhé straně nezvednutý. Zatím na podiu dozpívaly děti z mateřské školky svatého Jakuba písničku a slovo si bere opět Zuzka Kocourková, aby pomohla dětem zavolat svatého Martina. Honem k pódiu dát Zuzce vědět, že kůň zatím není. Cítím, že mi po zádech začínají stékat čůrky potu. Už začínám přemýšlet o tom, že Martin musel s koněm zůstat ve válce. Jsem u pódia. Naštěstí se Zuzka posunkem ptá, zda může s dětmi volat koně. Nemůže, musí celý program pozdržet, než zjistím, co se děje. Zuzka pohotově reaguje a volá všechny chlapečky, kteří se jmenují Martin, aby zjistila, jak svůj svátek slaví (zaplať Pán Bůh za Zuzku, je fakt šikovná). Mám pár minut čas. Právě na to, abych se prodrala davem opět mimo dosah ozvučení a znovu volala majiteli koně (moc se omlouvám chlapečkovi, kterému jsem cestou na okraj davu asi zničila lampion; když se ozve, ráda koupím nový). Majitel koně opět nezvedá telefon, volám zpět kostýmované skupince s pochodněmi, která má doprovázet koně. Sláva, kůň už je připraven a jsou všichni pohromadě. Můžeme volat Martina. Takže zpět k pódiu potvrdit Zuzce, že je vše v pořádku. Zbytek programu už proběhl podle předem připraveného scénáře.

Večer po akci obvykle rozesílám SMS a maily, abych poděkovala jednotlivým dobrovolníkům. Přiznám se, že mne překvapila zpráva od Jendy Uhlíře, který byl zrovna pryč, že se za Svatomartinský průvod ten den modlil. Další překvapení jsem našla v mailech. Za předchozí týden jsem toho měla hodně a nečetla jsem všechny. Otevřela jsem mail, který rozesílají Hlavinkovi vždy po nedělní mši a který obsahuje úmysly, za které se dobrovolníci z farnosti modlí. Co tam bylo? Za Svatomartinský lampionový průvod. Pisatelé tohoto úmyslu moc děkují. A děkují také všem ostatním, kteří jste se za průvod pomodlili. No a já si nebudu letos při přípravě myslet, jak to mám všechno pevně v rukou. Jak se říká, bez Božího požehnání, marné lidské namáhání.

Budu se na vás těšit na svatého Martina, **11. listopadu, v 17:00** mezi Svatým Jakubem a arciděkanstvím.

Tereza Šedivcová

Co udělat pro důstojné stáří?

To je otázka, kterou se v poslední době zabývá stále více lidí. Odpověď na ni se nehledá snadno, z mnoha důvodů. Každé stáří je jiné, jeho průběh se špatně předpovídá. A protože se lidský věk prodlužuje, otázka je stále aktuálnější. Téma je tedy otevřeno i v naší farnosti. A nejen u nás. Také ženy křesťanského společenství v Kutné Hoře se tímto tématem obírají na stránkách časopisu Tabita. Protože u nich právě probíhá anketa na toto téma, můžete se k nim připojit. Otázky jsou jistě zajímavé i pro ty, kteří své odpovědi zveřejnit nechťejí.

Marie Macková

Převzato z www.etabita.cz:

Stáří je životní etapa, které se mnozí bojíme. Ať už se jedná o stáří naše nebo o stáří našich blízkých, o které se budeme pravděpodobně muset nějak postarat. Toužíme po dlouhém životě, určitě nechceme, aby naši blízcí umírali předčasně, a to je dobře. Zároveň si ale uvědomujeme, že s dlouhým životem se samozřejmě pojí i stáří. A to v nás už často vyvolá obavy. Jak vše zvládneme? Co dělat a co nedělat? Na co se připravit? Chceme se této oblasti věnovat i v příštím čísle časopisu ►

su. Na některou z otázek nám můžete odpovědět i vy. Vaše zkušenosti a případné rady mohou pomoci těm, kteří se právě v takovéto životní situaci nacházejí. Odpovědi pošlejte na adresu etabita@etabita.cz.

1. Lze se na takovouto situaci nějak předem připravit?
2. Když se ohlédnete, jak zpětně vidíte/hodnotíte toto období svého života?
3. Co vám tato péče přinesla a co naopak vzala?
4. Co pro vás bylo nejtěžší?
5. Co vám nejvíce v tomto období pomohlo? Případně co jste postrádali?
6. Mnoho lidí se obává, že by péči o své blízké nezvládli. Čím byste je povzbudili?

Farní knihovna

Milí přátelé, tak jako v každém Zpravodaji, i v nynějším čísle představím několik novinek z naší knihovny.

Již od června je v našich kostelích možno zakoupit knihu Honzy Pospíšila *Z poštákovy brašny* o jeho putování do Santiago de Compostela a do Říma. Jak jistě víte, autorem je náš milý farník, proto jsme knihu také hned zařadili do naší knihovny. Pokud jste dosud uvažovali o koupi této knihy, určitě neváhejte. Rozhodně se nejedná o obyčejný cestopis. Jen v málo knihách naleznete tak hluboká vyznání. Ať už je to v Božích domech, kaplích po cestě nebo v přírodě, při důležitých rozhodnutích, všude je cítit velká důvěra v Boží pomoc. Autor popisuje své putování se svým osobitým humorem, ale v mnohých situacích by nám asi do smíchu nebylo. Hned na počátku putování stojí v Lurdech před rozhodnutím, zda má cestu vůbec podniknout, a hned zde je nádherné vyznání Panně Marii s důvěrou v její pomoc. Tak je to i na mnohých místech při cestě do Říma. Na konci knihy je opět vyznání, velké pokory před rozhodnutím, zda posledních padesát kilometrů cesty vzdát. Jak vše dopadlo, čtete už sami.

V minulém Zpravodaji jsem jen okrajově zmínila novou knihu *Pasáčci z Fatimy*, ale nezbyl prostor pro její obsah, proto vám ji trochu přiblížím nyní. Autorem

je portugalský kněz Manuel Fernando Silva, který se osobně setkal s otcem pasáček Martem a s jeho již velmi nemocnou manželkou. Z rozhovoru s ním seznal, že jejich manželství bylo až do konce velmi harmonické, stejně tak i manželství Luciiných rodičů. Stejně tak vychovávali svoje děti. Tomu je věnována první část knihy. Další část knihy vystihuje povahové vlastnosti dětí, z nichž vyniká především skromnost a velká touha po svaté zpovědi a přijímání. Těchto svátostí se jim dostalo až těsně před

smrtí. Lucii, nejstarší vizionářku, která jediná zůstala naživu, velmi zasáhla smrt jejich malých přátel a později i smrt otcova.

Další část knihy se týká již samotných zjevení, nejprve dvou zjevení anděla v roce 1915, potom zjevení anděla míru v roce 1916. O nich se až do roku 1946 nemluvilo, ale nejspíše předjímalá události roku 1917 v Portugalsku, kde nastal velký útok na kostely v celé zemi, dosud tak katolické. Již od roku 1646 byla totiž celá ►

země dána králem Janem IV. pod ochranu Panny Marie Immaculaty a od té doby nenosí králové a královny Portugalska korunu, jedinou královnou země je Panna Maria. Jak již víme, samotná zjevení proběhla od 13. května do 13. října 1917 na Cova da Iria, na pozemcích, které vlastnil Luciin otec a rodina je užívala k obživě. Sama matka Lucie měla značný problém zjevením uvěřit. Poslední zjevení bylo spojeno s takzvaným slunečním zázrakem, který byl popsán mnohými účastníky zjevení, také nevěřícím novinářem a vědcem, a byl spatřen i ve velké vzdálenosti od Fatimy. Stejný jev byl pozorován papežem Piem XII. ve Vatikánských zahradách v roce 1950 při vyhlášení dogmatu o Nanebevzetí Panny Marie.

Další část knihy popisuje neklidný život vizionářů po zjeveních. Museli se ukrývat před zvědavci doma i na pastvinách, byli dokonce ve vězení, aby zjevení odvolali. Od červnového zjevení o pekle se různě umrtvovali, obzvláště malý František v době své nemoci trpěl žízní a hlad a byl v utrpení nemoci velmi silný. Také malá Hyacinta přinášela na konci svého života velkou oběť, bolestně snášela smrt svého bratra a osamocení v nemocnici po neúspěšné operaci. Po smrti obou dětí v roce 1919 (František) a v roce 1920 (Hyacinta) zůstává Lucie osamocena, opouští Fatimu a vstupuje ve Španělsku do kláštera. Vrací se v roce 1946 a dva roky na to vstupuje na Karmel v Coimbre. Píše vzpomínky – celkem šest knih svědectví o Fatimě. V roce 1967 přijíždí opět do Fatimy, aby se setkala s papežem při beatifikaci svých malých přátel.

Pro doplnění jsme tyto vzpomínky nově zařadili do naší knihovny. Jsou sice staršího vydání, ale obsahují autentické dopisy sestry Lucie původně fatimskému biskupovi, který ji požádal, aby sepsala všechno, co si pamatuje. Kniha nese název *Sestra Lucie hovoří o Fatimě: Vzpomínky sestry Lucie*. Vznikaly od roku 1935 do roku 1989. Sestra Lucie je píše s velkým váháním a pokorou, vždy na žádost různých osob.

Další novinkou v naší knihovně je publikace *Všechno, co jste chtěli vědět o Bohu, a báli jste se zeptat*. Napsal ji překladatel a učitel Štěpán Sirovátka. Autor pracuje také v misii mládeže, takže se setkává s řadou otázek, které zajímají mladé lidi, ale mohou se nás na ně zeptat i lidé hledající. Vtipnou formou rozebírá asi šedesát témat. Současně také odhaluje něco ze své introvertní povahy a přeměny životních postojů po absolvování charismatické obnovy. Poslední otázky jsou zodpovězeny poněkud více filosoficky.

Milena Pfaifrová

Poutní zájezd do Irska 2018

Pomalu nám končí čas dovolených, člověk nostalgicky vzpomíná na krásné a nezapomenutelné chvíle, které prožil s rodinou, přáteli anebo s CK Neztrať se :-). Proto jsme pro vás již nyní připravili nabídku poutního zájezdu na příští rok, a sice do jižního Irska. Irsko je pro svou nádhernou přírodu po právu nazýváno Smaragdovým ostrovem. Krajina touhy srdce, tak pojmenoval Irsko nositel Nobelovy ceny za literaturu William Butler Yeats. Zelený ostrov dýchá pohostinností, romantikou, tajemstvím i nádhernou nedotčenou přírodou. Je posetý prehistorickými dolmeny, domky s doškovými střechami a hospůdkami, ze kterých je slyšet typická irská hudba. Křížují ho živé ploty plné fuchsii a obklopuje divoké skalnaté pobřeží. Dodnes tu přežívá duch prastaré keltské kultury a bájný svět skřítků. Smaragdový ostrov je však také zemí rebelií poznamenané historie, která se psala na pozadí neutichajících bojů. Symbolem Irska je zelený čtyřlístek a harfa. Světoznámé je však hlavně irské pivo a jemná whisky.

Náš zájezd bude opět poutní, navštívíme během něj místa spjatá s církevními velikány. Začneme již v Anglii, v Salisbury a Bath. Samozřejmě se zastavíme ►

i u Stonehenge. Trajektem se přesuneme do Irska a přes Waterford, Cobh a Middleton (výrobní whisky) se dostaneme do druhého největšího města Cork. Ubytování budeme v městě Killarney, které je výchozím bodem do nejvyšších irských hor a k jezerům; budeme odsud dělat fakultativní výlety. Podíváme se do soutěsky Gap of Dunloe, na pobřeží do Ring of Kerry a Waterville (pobýval zde Charles Chaplin), dále do Limericku, kde je krásný hrad a katedrála, k moherským útesům, do městečka Kilfenora, kde jsou k vidění keltské kříže, navštívíme hrad Ross na jezeře, Muckross House s parkem a zříceninami opatství, Cashel s křížem svatého Patrika a zříceninou katedrály, město Kilkenny, kde je zámek, katedrála a tradiční řemeslné dílny, nebo keltské kříže a kulatou věž v Monasterboice. Vydáme se také na poutní místo Knock, kde stojí mariánská svatyně, a samozřejmě nevynecháme ani Dublin, hlavní město irské republiky, kde stojí za zhlédnutí zámek, katedrála, radnice, Trinity College, náměstí Merrion Square, Národní muzeum a galerie nebo budova pivovaru Guinness. Vracet se budeme opět přes Angli (zastavíme v Canterbury) do Belgie. Poslední den bude patřit Bruggám, Benátkám severu, městu grachtů a čokoládových pralinek, najdeme zde Michelangelovu Marii s dítětem vytvořenou z bílého mramoru.

- Termín: **9. – 20. srpna 2018** (odjezd ve večerních hodinách, návrat v odpoledních hodinách).
- Závažné přihlášky zasílejte do 30. listopadu 2017 na e-mailovou adresu monicatrd@seznam.cz nebo předávejte osobně v kostelích. V případě přihlášení méně než 40 účastníků se zájezd neuskuteční.
- Cena: **16 990 Kč** (zahrnuje dopravu, devět noclehů se snídaní – naplánován je vždy jen jeden noční přejezd na cestě tam i zpět; nezahrnuje vstupy a pojištění).
- Zálohu ve výši 8 000 Kč bude nutné uhradit do 31. ledna, zbývající část 8 990 Kč pak do 31. května 2018.

Těším se na viděnou a na nové zážitky ve společenství cestovatelů, které budou provázet opět otcové Jan a Radek.

Monika Trdličková alias Maršálka

Závazná přihláška

na poutní zájezd do Irska ve dnech 9. – 20. srpna 2018

Jméno a příjmení: _____

Bydliště: _____

Datum a místo narození: _____

Kontaktní telefon a e-mail: _____

V Kutné Hoře dne: _____ Podpis: _____

Datum převzetí přihlášky: _____

SPOLEČENSTVÍ V NAŠICH FARNOSTECH

V průběhu letošního školního roku krátce představíme společenství, která fungují v našich farnostech, prostřednictvím odpovědí na tři otázky, které jsme položili jejich zástupcům. Většina těchto společenství je otevřena nově přichozím – jestliže tomu tak je, najdete zde i kontakt na příslušné(ho) zástupce. Pokud vás některé společenství osloví a rádi byste se do něj zapojili, neváhejte tento kontakt využít.

Společenství starší mládeže

Ve spolčou mládeže jsme otevřeni všem mladým z naší věkové kategorie (zhruba od 14 do 24 let), kteří chtějí najít věřící přátele, zažít s nimi mnoho skvělých zážitků a rozvíjet svůj duchovní život skrze společenství svých vrstevníků. Pravidelně se scházíme na arciděkanství, jezdíme na duchovní obnovy, zpíváme ve schole, společně se účastníme různých akcí pro mládež a podnikáme spoustu dalších věcí.

Proč je pro nás důležité společenství?

Můžeme v něm rozvíjet svou víru i osobnost a hlavně vytvářet přátelství s lidmi, kteří jsou s námi na „stejné lodi“ :-)

Proč jsme si vybraly právě toto konkrétní společenství?

V tomto společenství jsou mladí lidé v našem věku, které jsme znaly už delší dobu (ze školy, z Concordie a Slunečního kmene, z náboženství...), zároveň také máme docela dost společných zájmů a zážitků... Dále nás na společenství nadchla i jeho hudební stránka – hraní a zpívání na spolčou, na adoracích, mších... Přijde nám skvělé, že se tímto můžeme alespoň trochu zapojovat i do života farnosti :-)

Co nám přináší být součástí tohoto společenství?

Díky tomu, že se angažujeme i ve vikariátu a diecézi, můžeme ostatní členy spolčou uvádět i do toho širšího prostředí církve (za hranice farnosti) a vždycky máme radost, když vidíme, že to stojí za to – např. na celostátním setkání mládeže, na diecézku... A zároveň je to pro nás ohromným povzbuzením ve víře. A samozřejmě ty společné zážitky jsou prostě super :-)

Ludmila a Terezie Cinerovy

Modlitební společenství Křesetice

Scházíme se k modlitbám a chválám v Duchu svatém. Pravidelně také pořádáme Večery chval v křesetickém kostele svaté Markéty. Rádi mezi sebou přivítáme kohokoliv, kdo by se chtěl s námi společně modlit.

Proč je pro mě důležité společenství?

Prohlubujeme zde svoji víru, sdílíme mezi sebou své zkušenosti ze života s Pánem. Svěřujeme si své radosti i případné starosti. Těšíme se ze vzájemného přátelství.

Proč jsem si vybral právě toto konkrétní společenství?

Před čtyřmi lety jsem prožíval těžkou životní zkoušku. Na doporučení jsem se obrátil na manžele Kubošovy s prosbou o přimluvnou modlitbu za uzdravení. Jeden měsíc poté jsem poprvé přišel mezi bratry a sestry tohoto společenství.

Co mně přináší být součástí tohoto společenství?

Radost a povzbuzení z každého společného setkání i z vyslyšených přimluvných modliteb.

Miroslav Rajdl

Kontakt:

Ludmila Cinerová

tel.: 724 129 887

e-mail: cinerova.ludmila.t@gmail.com

Kontakty:

Jiří Kuboš

tel.: 737 558 788

e-mail: jiri.kubos@tiscali.cz

Petra Kubošová

tel.: 737 316 718

e-mail: petra.kubosova@seznam.cz

Stručně představujeme další knihy Nového zákona, se kterými se setkáváme v cyklu četby Nového zákona započatém v postní době. Do konce liturgického roku přečteme zbývající listy apoštola Pavla (listy Galatským a Efezským jsme prošli již v září) a oba listy Petrovy.

List Galatským

- vznikl pravděpodobně na Pavlově třetí misijní cestě, kolem roku 54, v Efezu
- adresován křesťanské obci v Galacii v dnešním Turecku, kterou Pavel založil na své druhé misijní cestě, když zde byl nucen setrvat kvůli své nemoci
- Galatští byli křesťané obráceni z pohanství, ochotně přijali víru v Krista
- po Pavlově odchodu se Galacii objevili judaizující učitelé, kteří tvrdili že Pavel hlásá jen část křesťanství, že křesťané musí zachovávat celý Zákon (včetně obřizky); Pavel pro ně nebyl pravý apoštol, protože měl poslání „z druhé ruky“
- Pavel v listu reaguje na tato tvrzení a zdůrazňuje pravost svého apoštolátu:
 - * hlásání evangelia je pravé, jemu ho Kristus zjevil
 - * před Bohem jsme ospravedlnění vírou, ne skutky Zákona
 - * jen skrze víru v Krista můžeme být Boží děti a mít svobodu
 - * být Božími dětmi je dar od Boha
 - * plodem ducha je svoboda a ta má utvářet veškerý život Božích dětí

Listy z vězení (Filipským, Koloským, Efezským a Filemonovi)

- Pavel v nich zmiňuje, že nemůže hlásat evangelium, protože je kvůli Kristu v poutech
- společné označení neznamená, že byly napsány ve stejnou dobu na jednom místě
- jako místa sepsání připadají v úvahu Řím, Caesarea a Efez
- **List Filipským**
 - * byl poslán nejspíše z efezského vězení v roce 53 nebo začátkem roku 54
 - * Filipy jsou makedonské město, které navštívil Pavel na druhé misijní cestě na přelomu let 50 a 51 a založil zde první evropskou křesťanskou obec
 - * obec měla s Pavlem dobré vztahy a byla asi i zámožná, protože Pavla ekonomicky podporovala
 - * osobní (Pavlův nejsrdečnější) list určený věřícím ve Filipech, Pavel informuje obec o sobě, svých osobních záležitostech a děkuje jim za pomoc
 - * Pavel povzbuzuje Filipské k radosti, jednotě a pokoře a varuje je před nebezpečím falešných kazatelů
 - * dodnes se diskutuje o celistvosti tohoto listu; má se zato, že je složen z několika menších lístků, které Pavel Filipským poslal postupně
- **List Koloským**
 - * list se přisuzuje Pavlovi (napsal by ho v Římě, kde byl vězněn), někteří badatelé však za autora považují Pavlova žáka Timotea
 - * určen křesťanské obci v Kolosech, kterou založil Epafras, Pavlův žák
 - * navazuje na list do Efezu (řeší podobné problémy)
 - * důvodem sepsání bylo podceňování křesťanské víry a prosazování některých židovských obřadů
 - * klade se zde důraz na Kristovu svrchovanost, jednotu církve a víru ve všedním životě ►

• **List Efezským**

- * odráží stejné problémy jako list Koloským, proto se uvažuje o tom, že byl napsán ve stejnou dobu, tedy koncem Pavlovy vazby v Římě na přelomu let 62 a 63
- * je adresován „svatým v Efezu a věřícím v Krista Ježíše“
- * Efez byl v Pavlově době hlavním městem římské provincie v Asii
- * vyznačuje se určitými rozdíly oproti ostatním Pavlovým listům, od 18. století se vede spor o jeho autorství; pokud ho nenapsal Pavel, byl to některý jeho žák, který byl ve stálém kontaktu s apoštolem a dobře znal jeho myšlení

• **list Filemonovi**

- * adresován Filemonovi, zámožnému koloskému křesťanovi, který se obrátil na víru Pavlovým vlivem, a snad i jeho manželce a synovi
- * nejkratší Pavlův list
- * hovoří o osobě jménem Onesimos, Filemonově otroku, který od svého pána utekl a ocitl se u Pavla v Římě; ten ho posílá zpět a přimlouvá se za něj

První list Tesalonickým

- nejstarší známý dokument raného křesťanství; napsán asi roku 51 v Korintu
- Spolu se Silasem Pavel mezi lety 49 a 50 navštívil Tesaloniku (Soluň) a založil zde křesťanskou obec složenou z židů i pohanů
- obec trpěla pronásledováním
- Pavel v listu projevuje radost, že věřící ve zkouškách obstáli a že jsou na dobré cestě, otcovsky je povzbuzuje, aby vytrvali

Druhý list Tesalonickým

- Pavlovo autorství není jisté
- uvádí na pravou míru nesprávné výklady prvního listu
- uklidňuje ty, kteří byli zklamáni, že den Páně ještě nezačal, a kárá ty, kdo tvrdili, že již nastal, a přestali se starat o každodenní záležitosti

Pastorální listy (Titovi a Timoteovi)

- adresovány Pavlovým nejbližším spolupracovníkům, které apoštol chápe jako své zástupce
- **List Titovi**
 - * napsán zřejmě v Makedonii mezi lety 65 a 66
 - * Titus byl syn pohanských rodičů, pokřtil ho snad samotný Pavel; účastnil se s apoštolem sněmu v Jeruzalémě v letech 49 – 50
 - * povzbuzuje a instruuje Tita v jeho misijní činnosti na Krétě
- **První list Timoteovi**
 - * napsán rovněž v Makedonii mezi lety 65 a 66
 - * Timoteus, který se díky Pavlovi obrátil, byl apoštolovi lidsky i duchovně nejbližší
 - * Pavel v listu učedníka varuje před falešnými učiteli
- **Druhý list Timoteovi**
 - * vůbec poslední Pavlův list, napsal jej krátce před svou smrtí (roku 67)
 - * Pavel chce mít milovaného učedníka u sebe, a tak ho prosí, aby za ním dorazil do Říma; nevíme, zda to Timoteus před apoštolovou smrtí stihl ►

Listy Petrovy

- autor se představuje jako Petr, apoštol Krista Ježíše
- tradice je přesvědčena o Petrově autorství, moderní bádání to však zpochybňuje
- jedná se o tzv. katolické (obecné) listy
- **První list Petrův**
 - * jako místo sepsání je uveden Babylon, což je v apokalyptické symbolice Řím
 - * určen křesťanům pocházejícím z pohanů v pěti římských provinciích v Malé Asii
 - * hlavním tématem je utrpení, autor chce povzbudit a posílit křesťanské obce při pronásledování
- **Druhý list Petrův**
 - * Petrův odkaz patrně zachytil někdo z nositelů petrovské tradice, poslal ho na konci 1. století z Říma
 - * lze chápat jako Petrovu závěť, kterou sestavil na konci svého pozemského života
 - * varuje před lživými učiteli a bludaři, kteří nesprávně pochopili učení apoštola Pavla

připravil Jan Čermák, redakčně upraveno

PASTORAČNÍ RADA FARNOSTI

Jednání pastorační rady se uskutečnilo 11. září na arciděkanství. Hlavní část programu tvořil přehled a plánování akcí, které ve farnosti proběhnou na podzim a v příštím roce.

Vyzdvižení zvonu Jakub Maria a jakubské posvícení, při kterém bude nový zvon poprvé rozezněn, připravuje pracovní skupina, běžecký závod organizuje Šárka Schwarzová (o programu se dočtete na str. 1). Pastorační rada odhlasovala zrušení ranní mše svaté 15. října. Připravuje se také cesta na svěcení Dmytra Romanovského, jeho primice (více na str. 4) a první mše svatá v naší farnosti, při které mu bude předán společný dárek. Adventní duchovní obnova ve farnosti se bude konat 2. prosince, naváže na ni opět večer chval. Mši svatou při svátku svaté Barbory bude sloužit novokněz P. Dmytro Romanovský. Setkání svatého Mikuláše s dětmi proběhne 5. prosince u Svatého Jakuba, bude spojeno s krátkou mší svatou. O Vánocích se opět uskuteční sbírka na podporu matek v nouzi, je nutné ji dobře propagovat.

Od začátku nového roku až do Velikonoc nebudou slouženy nedělní ranní mše svaté v chrámu svaté Barbory; v době postní se zde bude mše svatá slavít každou středu. V červnu se chystá pouť mládeže do Říma, pastorační rada doporučila jejich finanční podporu ze strany farnosti. Bylo také již stanoveno datum pro příští Oslavu svátku svatého Jakuba, a sice 21. – 22. července (svátek připadá na středu).

Rada byla dále P. Janem Uhlířem požádána o zpětnou vazbu otázkou, zda se evangelizační aktivity nekonají na úkor pastoračního úsilí uvnitř farnosti; došla k závěru, že tyto dvě složky jsou v rovnováze.

Závěr jednání byl věnován informacím o aktuálním dění v církevní mateřské školce (kapacita je naplněna, ustálil se pedagogický sbor) a charitě (byla schválena dotace na žlutou budovu u kláštera svaté Voršily, charita zde bude provozovat sociální služby; plánuje se rozšíření Tříkrálové sbírky).

Příští jednání pastorační rady se bude konat 14. listopadu v 18:00.

zapsala Radka Karellová, redakčně upraveno

Nový školní rok začal letos bohoslužbou slavenou spolu se studenty a pedagogy z církevního gymnázia. Čtvrtého září jsme mezi sebou přivítali deset nových dětí. Tento den byl pro nás slavnostní i z jiného důvodu, a sice, že školka slavila své páté narozeniny. Na konci bohoslužby jsme dostali od otce Jana dort. Narozeniny každého z nás jsou významnou událostí pro všechny, a tak jsme se o radost z pátého výročí – narozenin školky chtěli podělit s ostatními. Děti se se studenty rozdělily o malou sladkost. Poté jsme se i s rodiči přesunuli na zahradu školky, abychom si mohli ještě společně vychutnat tento slavnostní den. Maminky nám připravily pohoštění, rozkrojili jsme dort a děti si užívaly hry i se svými rodiči.

Vzhledem k tomu, že se z celkového počtu dvaceti osmi vyměnilo deset dětí, odehrává se měsíc září ve znamení seznamování a nastavování společných pravidel. Pro nové děti je září obdobím adaptace. Mnohé z nich se musí naučit přijmout novou situaci (bez maminky a tatínka) a pro některé to není ze začátku vůbec lehké. Věříme však, že za pár dnů či týdnů se děti mnohem naučí a budou se do naší mateřské školy těšit. V následujících dnech nás čeká výlet s panem farářem na Bylanku, programy galerie GASK, návštěva knihovny a ekologicky zaměřené programy sdružení Pod Horami.

V rámci dotačního programu podporujícího vzdělávání jsme získali prostředky na uskutečnění besed pro rodiče na téma výchova a vzdělávání. Na začátku listopadu proběhne beseda s psycholožkou Pavlou Kouckou na téma *Uvolněné rodičovství*. V dnešní době se řada rodičů snaží o dokonalost, maximální bezpečí a optimální rozvoj potomkových schopností. Tato snaha vede k vyčerpání rodičů a k přetěžování dětí. Na tento problém reaguje právě koncept uvolněného rodičovství. Pokusíme se zjistit, jak dělat spoustu věcí méně vyčerpávajícím a více uspokojícím způsobem.

Chceme také všechny pozvat na modlitbu za děti, rodiny a všechny potřebné do kostela svatého Jakuba ve středu 11. října ve 20:30.

Barbora Křivohlavá

CÍRKEVNÍ GYMNÁZIUM V KUTNÉ HOŘE

Poslední tři měsíce školního roku 2016/17 byly doslova nabitý nejrůznějšími akcemi.

Již 11. dubna psali studenti oktávy v rámci státní maturity písemnou práci z českého jazyka. Ve dnech 18. a 20. dubna se konaly státní jednotné přijímací zkoušky do primy. K přijímacím zkouškám se na naši školu dostavilo v obou termínech celkem 101 uchazečů o studium. Přijato bylo 32 nových studentů.

Rovněž v dubnu naše škola již tradičně uspořádala okresní kola biologické olympiády v kategoriích C a D. Soutěže proběhly ve dnech 10. a 20. dubna. Celostátní turnaj církevních škol ve florbalu dívek jsme pořádali i tento rok, konal se 24. dubna a účastnilo se ho šest týmů církevních gymnázií. Naše reprezentantky obsadily třetí místo.

Dubnová školní mše svatá byla sloužena 25. dubna v klášterním kostele.

Měsíc květen bývá vždy ve znamení maturitních zkoušek. Ve dnech 2. až 4. května se konaly didaktické testy z českého jazyka a z cizích jazyků, písemné práce z cizích jazyků a písemná zkouška z matematiky. Ústní státní i profilové (školní) maturitní zkoušky proběhly ve dnech 22. až 25. května. Předsedou zkušební maturitní komise byl tento rok Zdeněk Lauschmann z Arcibiskupského gymnázia v Praze.

Z dalších květnových akcí lze zmínit exkurzi studentů sexty a septimy do Rakouska, vernisáž výstavy studentů sexty v galerii GASK, zhlédnutí repliky legionářského vlaku (tercie, septima) a návštěvu Poslanecké sněmovny. Ta bývá každoročně určena pro studenty kvinty.

První ze série výjezdových vícedenních pobytů v rámci Programu osobnostního růstu v Jeníkově u Hlinska proběhl rovněž v květnu. Téma *Dobro a zlo* určené pro kvintu pomáhali realizovat externí spolupracovníci z Biskupství královéhradeckého. Další výjezdový pobyt byl koncem měsíce připraven již v režii našich pedagogů pro studenty sekundy. Tématem těchto *Dnů pro duši* byly *Závislosti*.

V posledních květnových dnech se konal i první vodácký kurz (septima), druhý – pro tercii – byl naplánován na červen. ►

Díky příspěvku z programu *Renovabis* na vybavení a rozvoj církevních škol mohla být nově vybavena oratoř gymnázia. Projekt obnovy přispěl ke zvýšení kvality výuky náboženství a duchovních aktivit organizovaných školou. Závěrečná část rekonstrukce byla zrealizována v měsíci květnu.

Pro sextu bylo v červnu v Jeníkově u Hlinska připraveno výjezdové setkání. Téma znělo *Sociální a emoční inteligence*. Jarní koncert gymnázia se konal v kostele Panny Marie Na Náměti také v červnu. Maturitní vysvědčení obdrželi studenti októavy 5. června v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně. Mši svatou, která byla při této příležitosti sloužena, celebroidl královéhradecký biskup Mons. Jan Vokál. Studenti, jejich rodiče a hosté se poté zúčastnili rautu v aule školy.

Ve dnech 11. až 16. června pokračoval návštěvou německých studentů projekt našeho gymnázia a partnerské školy z Lipska BIP Kreativitätsgymnasium Leipzig. Studenti společně uskutečnili mnoho aktivit, navštívili kutnohorské památky a podnikli několik výletů. Projekt se uskutečnil za finanční podpory Česko-německého fondu budoucnosti.

V posledních červnových dnech se uskutečnilo několik projektových dnů. *Anglický den* byl věnován Spojeným státům americkým. Studenti septimy připravili pro své mladší spolužáky prezentace o geografii, historii objevování vesmíru a americké populární hudbě. *Slovanský den* byl zaměřen na Bulharsko. Studenti sexty seznámili ostatní s dějinami, kulturou i se současným životem bulharského národa. Plukovník Michal Dlouhý byl letos hlavní postavou školního projektu kvinty *Neznámí slavní*. Možnost besedovat s ním měli studenti vyššího gymnázia.

Mnoho našich studentů bylo úspěšných v okresních a krajských kolech olympiád. Stojí za to zmínit úspěch Doubravky Šimůnkové z tercie v olympiádě z matematiky a v Pythagoriádě, dále pak Jana Dudka (take z tercie) a Danielu Medovou a Sofii Lavickou z kvarty, kteří se výborně zhostili soutěží ve fyzikální olympiádě. Daniela Medová postoupila do krajského kola.

Úspěšní studenti, kteří reprezentovali školu v nejrůznějších soutěžích a olympiádách, byli oceněni poukázkami na nákup knih.

Školní rok byl zakončen 30. června slavnostní mši svatou a rozdáváním ročníkových vysvědčení v kostele sv. Jakuba. Mši sloužil biskupský vikář Mons. Karel Moravec.

Stanislava Lisková

OBLASTNÍ CHARITA KUTNÁ HORA

Dobrovolnictví nezná hranice

V sobotu 15. července se v konferenčním sále hotelu U Kata uskutečnilo setkání pracovníků dobrovolnického centra Oblastní charity Kutná Hora, dobrovolníků z Kutnohorska, členů Ackermann Gemeinde Mnichov pod vedením Kateřiny Kovačkové a dalších hostů. Němečtí hosté konali do Čech kulturní cestu s názvem *Zasazovat se pro ostatní – dobrovolná práce dříve a nyní*. Cílem bylo předání zkušeností z organizace dobrovolnické práce v obou zemích. Z české strany proběhla prezentace o činnosti celé organizace i o činnosti dobrovolnického centra.

Mezi zajímavé hosty patřila Madeleine Landolt, aktivistka pocházející ze Švýcarska, která se před 11 lety přistěhovala do Čech a momentálně pomáhá s dětskými programy pro romské děti v organizaci Člověk v tísni.

V sále bylo více lidí dříve narozených, ale k nejzajímavějším vstupům patřil rozhovor Kateřiny Kovačkové s Franziskou Biellau, dívkou z Německa, která ve svých devatenácti letech prožívá v rámci Evropské dobrovolné služby svůj dobrovolnický rok v Praze. Pracuje v kanceláři Ackermann Gemeinde v Praze. Získává ►

cenné zkušenosti pro život, jako jedinou nevýhodu vidí, že se většina práce odehrává v němčině, takže nevyužije dobrovolnický rok k naučení jazyka tak intenzivně jako jiní.

Evropskou dobrovolnou službou se chce charitní dobrovolnické centrum zabývat a pracovnice dobrovolnického centra ji budou prezentovat při svých přednáškách ve školách.

Českým dobrovolnicím, navštěvujícím pacienty v nemocnicích a domovech sociální péče, se od německých hostů dostalo za-slouženého potlesku.

„Jakkoliv je dobrovolnictví u našich německých sousedů více zakořeněné a také lépe prezentované a přijímané na veřejnosti, cítili jsme při tomto setkání, že v Kutné Hoře a okolí děláme dobrou práci, která se stále více stává součástí společenského života,“ vyjádřili někteří dobrovolníci po skončení akce.

Setkání bylo součástí projektu *Dobrovolnictví nezná hranice* podpořeného Česko-německým fondem budoucnosti.

Marie Macková

Změna vedoucí dobrovolnického centra Oblastní charity Kutná Hora

Od 1. září vede dobrovolnické centrum Eva Malovcová, zastihnete ji na telefonním čísle 733 755 972. Na činnosti centra se nic nemění, zájemci o dobrovolnou službu mohou i nadále využít formulář na www.kh.charita.cz/dobrovolnictvi/.

Marie Macková

Prázdninový týden se Střediskem Na Sioně

I v letošním roce, tentokrát už popáté, se uskutečnil prázdninový týden pro děti s poruchami autistického spektra a dalšími specifickými potřebami. Aktivitu pro děti připravily pracovnice Střediska Na Sioně. Ve dnech 31. července – 4. srpna se jich zúčastnilo celkem devět dětí ve věku 8 – 19 let (osm kluků a jedna dívka). Tento rok jsme měli dostatek asistentů, proto jsme mohli s dětmi uskutečnit i náročnější výlety, jako byla návštěva zábavního centra Fajnpark. Také jsme se vypravili na Stvořidla, do Poděbrad, na koupaliště a navštívili jsme sedleckou katedrálu. Děti ocenily projížďku na koních i parníkem, velmi se jim líbilo opékání buřtů a zpívání

u kytary a ukulele. Výlety i procházky jsme zpestřili různými hrami na hřišti a také jsme si zahráli živé Člověče, nezlob se. Asistenti, kteří ve Středisku Na Sioně pomáhají nejen o prázdninovém týdnu, ale i při výletech a setkáních dětí během celého roku, jsou převážně studenti středních a vysokých škol. Díky grantu Města Kutná

Hora naše středisko může zajistit dostatek asistentů pro individuální péči, která je pro děti s autismem nezbytná. Asistenti jsou pro děti také kamarády, se kterými si mohou popovídat a kteří jim pomáhají zvládat různé sociální situace, které by samy bez pomoci nezvládly. Velmi nás i rodiče těší, jak velké pokroky děti dělají a že se k nám rády vrací. Rodiče tak mohou svůj čas věnovat nejen práci, ale i odpočinku, relaxaci a ostatním členům rodiny.

Více informací o službě najdete na www.ranapece-kutnahora.webnode.cz.

Středisko Na Sioně

Snahy o pořízení zvonů pro kostel svatého Jakuba

V souvislosti s iniciativou Zvon pro Jakuba přinášíme výňatek ze sebraných vzpomínek Gustava Svěráka na léta 1946 – 1956 strávená v kutnohorské farnosti, které nazval jednoduše Byl jsem u toho:

Za Protektorátu kutnohorská farnost přišla o řadu zvonů. Především to byl zvon Vavřinec z věže kostela svatého Jakuba, pak zvony Jan Nepomucký a Marie z věže kostela Matky Boží Na Náměti a menší zvon z kostela Nejsvětější Trojice. Do lucerny věže kostela svatého Jakuba pak byly umístěny dva menší zvony. Pocházely údajně z kostela svatého Jana Nepomuckého a věže bývalého kostela svatého Bartoloměje. Jejich umístění v otevřené lucerně na nejvyšším místě věže způsobovalo, že zvonění bylo slyšet daleko do okolí, ale, jak se později ukázalo, bylo velmi nebezpečné kvůli riziku utržení srdce zvonu.

Pořídít nové zvony bylo za minulého režimu neuskutečnitelné. Po opravě interiéru kostela svatého Jakuba byla farnost finančně vyčerpaná a v dalších letech byly finanční prostředky potřebné na důležitější věci, než byly nové zvony. Navíc barevné kovy byly přísně bilancovány, na zvony nebyly přidělovány a nevím, zda existovaly u nás zvonařské firmy. Vznikla myšlenka přenést zvon Barbora z věže bývalé Jezuitské koleje na věž kostela svatého Jakuba. K realizaci této myšlenky, i když nabyla konkrétních rozměrů, nakonec nedošlo, aby se „neroztrhl“ soubor svatobarborských zvonů. V době, kdy byla farnost na Kaňku excurrento spravována z Kutné Hory, vznikla myšlenka přenést jeden z kaňkovských zvonů, který byl zadřen a zvonilo se na něj tak, že se houpalo srdcem, na věž kostela svatého Jakuba. Jakmile se to „provalilo“, vzniklo na Kaňku pozdvižení, a to nejenom mezi věřícími.

Poslední snahou byl záměr získat zvon z kostela v Dolních Kralovicích, když byla obec v souvislosti se stavbou přehrady na Želivce likvidována. Snaha nebyla úspěšná.

Gustav Svěrák

Poslední večeře v Olomouci

Byl to hezký výlet, pronesla dcera, když jsme večer vystoupili na kutnohorském hlavním nádraží. Vrátili jsme se z Olomouce, kde byla našim hlavním cílem výstava *V oplatce jsi všecek tajně*, kam naše farnost zapůjčila obraz. Predela, kterou vidáme v kostele svatého Jakuba, se stala hlavním exponátem této výstavy. Fundovaný komentář spoluautorky expozice paní Zápalkové nás vtáhl do tématu.

Po prohlídce muzea naše kroky vedly do blízké katedrály, k orloji a několika kašnám. Voda kašen fascinovala hlavně dětskou část výpravy, ale na dobrý oběd jsme se nechali zlákat všichni. Tedy celá naše desetičlenná výprava sahající napříč generacemi. Kaple svatého Jana Sarkandra byla posledním zastavením před rychlým přesunem rozkopanými ulicemi Olomouce na nádraží. Když jsem seděla v pohodlné sedačce vlaku a zavřela únavou oči, vybavil se mi pohled svatého Jakuba, který na mě jako jediný zíral z obrazu Poslední večeře. Dojedly jsme svačinu a plní dojmů vystoupili na kutnohorském nádraží. Byl to hezký výlet.

Marie Slavotínková 17

Týdenní psychorehabilitační kurz klubu Sluníčko

Kurz se konal v třetím červencovém týdnu v Prkenném Dole u Žacléře. Poloha a zařízení chaty Krakonoš velmi dobře splňovaly podmínky pro dechová cvičení, chůzi, běh, i poznávání krásné, čisté přírody. Vydávali jsme se na procházky po okolí, navštívili jsme Trutnov, Mladé Buky, pevnost Stachenberg, důl Jan Šverma a mnoho dalšího.

K pobytu neodmyslitelně patřil bazén, kde se děti učily plavat, potápět, a ani si při tom neuvědomovaly, že se jedná o dechová cvičení. Dalším druhem terapie bylo nafukování balónků, se kterými jsme následně hráli hry a soutěžili, komu balónek déle vydrží neprasknutý. Nesměla chybět tradiční výroba sádrových masek, a tak jsme opět plácali masky ze sádrových ob vazů. Tentokrát se odvážila i čtyřletá Anička. Vydržela ležet a pak měla obrovskou radost ze své masky. Letošní novinkou bylo malování hrníčků. Tématem byly Krkonoše a vše, co s nimi souvisí.

Na kurzu se setkala skvělá parta dětí i rodičů, výbornou atmosféru nám pomohlo vytvořit i nádherné ubytování a super pestrá strava, která zanechala i nějaké to deko na našich postavách.

Všem zúčastněným se kurz líbil a nejen dětem velmi prospěl. I rodiče si zasloužili trochu té odpočinkové relaxační chvilky pro tělo i duši. Rehabilitační pobyt tak přispěl k vytržení ze stereotypu zúčastněných rodin.

Na příští rok jsme se domluvili na změně prostředí, a tak pojedeme k Máchovu jezeru. Zase poznáme jiné místo naší krásné české země. Máte-li zájem se tohoto týdenního pobytu zúčastnit, запиšte si termín 14. – 20. července 2018.

Klub Sluníčko je otevřen každé pondělí, úterý a středu od 15:00 do 18:00, pravidelně pořádáme také různé speciální akce (14. října drakiádu, 25. listopadu procházku, 5. prosince mikulášskou besídku a 16. prosince vánoční posezení). Více informací a fotografie z našich akcí naleznete na www.klubslunicko.estranky.cz.

Eva Lebedová

Jak jsem vozil zvon

Tak jako většina občanů našeho města netrpělivě očekávala příjezd nového zvonu Jakub Maria, i já s kolegou Ondřejem jsme jej vyhlíželi s velkým očekáváním. Zvláště proto, že jsme byli požádáni, abychom našli firmu, která vlastní a je ochotná na svatojakubský víkend zapůjčit vysokozdvizný vozík. Vůbec to nebyl lehký úkol, protože jsme byli omezeni výškou průjezdu do Vlašského dvora. Druhý limit byla hmotnost zvonu 2 750 kilogramů, kterou měla ještěrka uvést. Nakonec vše s Boží pomocí dobře dopadlo.

Nastal očekávaný den, přivezení zvonu! Během dopoledne jsem vyzkoušel průjezd a čekal na zprávu, ve kterou hodinu dojde auto s hodnotným nákladem, na něj kostel i Kutná Hora čekala 75 let. Dojde ve 13 hodin, oznámila mi paní Telecká! Po půl jedné to vypuklo, celá fara byla jako na trní: přivést nájezdy na chodník k podstavci, na kterém má být zvon vystaven, pak přijde na řadu samotná ještěrka.

Během zkoušení nájezdů k podstavci dorazilo auto na Havlíčkovu náměstí. Tím pro mě začal ten neopakovatelný, hluboký zážitek, mohl jsem být hlavním aktérem složení nového zvonu. V duchu jsem se modlil a děkoval Bohu, že právě mě vyvolil pro tento úkol. Když jsem se blížil s ještěrkou k autu se zvonem, cítil jsem velikou radost, ale i obavy. Jak to zvládnou i před tak velkým počtem přihlížejících občanů a návštěvníků? Vždyť zvon člověk nevozí každý den! Cítil jsem velikou pokoru a vděčnost Bohu. Přemístění proběhlo vcelku hladce, ke spokojenosti zvonáře Petra Manouška, otce Jana Uhlíře i ostatních přihlížejících.

Nadešla neděle a s ní i slavnostní mše svatá za přítomnosti sídelního biskupa Jana Vokála. Liturgický průvod vyšel od fary, vešel za zvuku fanfár hlavním vcho- ►

dem do zaplněného kostela. Po vzájemném uvítání začala bohoslužba. V promluvě biskup zmínil, že zvony oznamují radostné i smutné zprávy.

Po požehnání se ministranti, kněží a věřící seřadili a šli průvodem před Vlašský dvůr. Tam zvon čekal na voze ozdobeném květinami, zapojeném do čtyřspreží. Kolem stálo mnoho Kutnohořanů i hostů. Po požehnání poklepali vyvolení na zvon, a vůz se dal do pohybu směrem k Palackého náměstí. Zde proběhla modlitba za město, dále průvod následoval vůz směrem ke Kamenné kašně. Tady se biskup modlil za vodu a vláhu pro naše město a vlast. Pak už průvod pokračoval k faře, kde byla závěrečná modlitba a zde vůz se zvonem zůstal vystaven do večera. Jen počasí trochu potrápilo všechny přítomné, ale emoce a ten hluboký zážitek v nás bude doznívat ještě dlouho, i za zvuku našeho zvonu!

Jiří Trunec

Celostátní setkání mládeže v Olomouci poprvé

S kutnohorskou a sedleckou mládeží a našim doprovodem, panem kaplanem Dmytrem, jsme se vydali na Celostátní setkání mládeže do Olomouce. Jeli jsme vlakem Nebojsa, který byl přímo určený pro mládež, která jela na setkání.

Když jsme dorazili do Olomouce, byl tam strašný zmatek, protože všichni vystoupili z vlaku a hrnuli se ven před nádraží, kde už na nás čekali pořadatelé a posílali nás na koleje, kde jsme byli ubytováni.

Program byl velmi hezky připravený, bohatý na výběr různých přednášek, koncertů a besed. Pro mě bylo nejzajímavější svědectví Matouše Venrbce, profesionálního hokejisty z Prostějova.

Setkání bylo laděné do stylu nás teenagerů, na naši online vlnu sociálních sítí. Na setkání bylo asi celkem 6 500 mladých, takže kolikrát fronty na oběd nebyly moc příjemné :-). Všichni na setkání byli moc přátelští a hodní, jak pořadatelé, tak účastníci, ale kolikrát i policisti, kteří se starali o naši bezpečnost.

Nejdříve se mi na setkání moc nechtělo, ale nakonec jsem rád, že jsem jel, je to opravdu krásný zážitek, proto vy mladší nebo ostatní, kdo jste tam nebyli, příště pojedte s námi! A chtěl bych ještě poděkovat panu kaplanovi, že si našel čas a chuť s námi vyrazit, protože jak už většina lidí ví, tak s námi mladšími člověk musí mít velkou trpělivost :-)

Jakub Čermák

Celostátní setkání mládeže v Olomouci podruhé

V úterý 15. srpna většina z nás mládežníků sešla v Kutné Hoře na hlavním nádraží. Odtud jsme pokračovali do Kolína. Po cestě jsme nabrali zbylé členy, kteří dorazili z různých směrů. Z Kolína jsme pokračovali již přímo do města Olomouc, speciálním vlakem Nebojsa :-)

Když jsme dorazili na místo, všude již stáli usměvaví dobrovolníci v nepřehlédnutelných vestách, aby nám ukázali cestu z nádraží na ubytování. Po registraci ►

na ubytovně a dalších nezbytnostech, jako například jídle, jsme se vydali na večerní program do Korunní pevnůstky už společně se všemi mladými, kteří též přijeli na celostátní setkání mládeže. Modlitba, ztišení, konverzace, vtip. To všechno bylo zahrnuto v každodenním programu. Téměř každý den, poté co se vstalo a nasnídalo, byl dopolední program. Ten zahrnoval většinou různé katecheze nebo svědectví. Poté bývala mše svatá. Ve středu a čtvrtek byly odpoledne také nejruznější sportovní aktivity, na které bylo možné se zapsat. V nabídce byly také zajímavé přednášky. V pátek se konala pouť na Svatý Kopeček. Když jsme se zde navečeřeli, následoval krátký program a mše svatá. Setkání zde bylo zakončeno krásným překvapením v podobě velkého ohňostroje. Samozřejmě že zpátky se šlo také po svých.

V poslední den před odjezdem bylo možné zajít na koncerty různých interpretů a hudebních skupin. Večer se setkání završilo krásnou vigilií při svíčkách. Reflektory zhasly a všude kolem nás svítilo sedm tisíc svíček. Ráno jsme se posilnili a vyrazili na závěrečnou mši. Zde se nám dostalo povzbuzení ke sdílení zážitků jak duchovních, tak i těch přirozeně lidských, s lidmi, kteří neměli tu možnost se zúčastnit. Poté jsme se rozjeli domů za svými rodinami. Pro každého bylo toto setkání jistě něčím obohacujícím, a tak věřím, že obohatíme i lidi ve svém okolí.

Jan Klingler

Poutní zájezd do Filipova a Jiřetína

Tříhodinová cesta busem utekla, než se kdo nadál. Snad proto, že se den vyloupil, jak by ho vymaloval. Při výstupu ve Filipově překvapila čistota vzduchu a teplý vánek. Lužické hory, do nich vsazena dnes už Bazilika minor a vedle milostná kaple, místo zjevení.

Slova Panny Marie k modlící se těžce nemocné Magdaleně Tade „Mé dítě, dnes se začínáš uzdravovat,“ nám hezky přiblížil náš milý otec Jan při následující mši svaté. Po ní byla chvilka na modlitbu a vnímání čistoty místa.

V městečku Jiřetín pod Jedlovou, které má stejnou historii jako Kutná Hora v dolování stříbrné rudy, i když v menším a kratším měřítku, vzniklo v 18. století poutní místo na Křížové hoře. Začíná třemi sochami spících apoštolů a modlícího se Ježíše. Pokračuje cestou s jedenácti kapličkami, kaplí Božího kříže (12. a 13. zastavení) a kaplí Božího hrobu (14. zastavení). Končí sochou Ecce Homo a sochou Panny Marie. Strmý výstup, příkrý sestup. Pamatovatelný zážitek.

Poslední, milé a přátelské, bylo setkání se sestrou Marií, žijící dnes v jiřetinském domově pro řádové sestry. Při pohostinném posezení s obdivuhodnou pamětí vzpomínala na své působení v kutnohorském klášteře svaté Voršily a živě se zajímala o všechny z nás, které znala. Oboustranné křížky na čelo při rozloučení byly nečekané a dojemné.

A zbývá cesta zpátky, tak jako celý pěkný den provázena přátelskou srdečností našeho průvodce otce Jana a starostlivou Maruškou Cvešprovou. Oběma vřelý dík. Nakonec otázka pro Moniku – na co dalšího se můžeme těšit?

Anna Kellerová

Cykločundr 2017

Letošní cykločundr se od těch minulých tak nějak lišil. Ale nemyslím tím nic špatného, naopak. Jak možná víte, v minulých letech jezdili pouze chlapci z naší farnosti. P. Jan Uhlíř rozhodl, že tentokrát pojedou i dívky. A je to dobře, že se mužou do tohoto společného putování po naší zemi zapojit všichni mladí naší farnosti.

Začali jsme u pramene Labe, kde nás uvítalo docela náročné stoupání. Když jsme dojeli až k prameni, dostali jsme svačinu, pomodlili jsme se a pan farář nám četl poučný a hodící se příběh, o dvou řekách. Poté nás čekala cesta až do Vrchlabí, kde jsme přespali na faře. Druhý den ráno naše putování směřovalo do Dvora Krá- ▶

lové, kde vedle ZOO sídlí řádové sestry Kongregace sester Matky Božího Milosrdenství. Večer na zahradě u sester došlo na opékání špekáčků, na písni s duchovní i jinou tematikou. Třetí den jsme vyjeli asi na nejdelší trasu, až do Hradce Králové, kde jsme dostali zmrzlinu na posílněnou. Noc jsme přečkali také u sester, ale tentokrát u salesiánek, v domově pro mladistvé. Zde byla možnost svátosti smíření. Poslední den, ve středu, nás čekala cesta do Pardubic. Zastavili jsme se na rozhledně Měřín nedaleko Hradce Králové. V Pardubicích jsme se naobědvali, a pak už odjízďeli domů.

Celkem jsme ujeli 150 kilometrů. Po celou dobu putování se (nejen) o naše duše staral P. Jan Uhlíř a Dmytro Romanovský, dále Dušan Šustek a Jiří Kárník, Terezie Zdislava Cinerová a Kateřina Procházková. Tímto bych chtěl poděkovat všem vedoucím za nervy, péči a hlavně odvalu se s námi vydat.

Jiří Kárník ml.

Vzpomínky na cykločundr...

Jelo nás tam celkem dost,
většina z nás jela pro radost.
V Horních Mísečkách nás vysadili,
k prameni Labe jsme to vyšlapali.

Do Vrchlabí jsme dojeli,
na faře tam přespali.
Druhý den jsme si říkali: Rovina!
Spadlo nám štěstí do klína!

Mysleli jsme si, že rovina bude i dál,
pak to byl ale samý krpál.
Ve Dvoře Králové jsme zakempovali,
Sestry Božího Milosrdenství nás uvítaly.

Seděli jsme s nimi u ohně,
byly milé, a to hodně!
Ráno jsme měli mši svatou,
a ke snídani rohlíky s nutelou.

Pak už jsme zase jeli a jeli,
až do Hradce Králové dojeli.
Z kol jsme sesedali,
a do stodoly je dali.

K večeri byly ty...
...výborné špagety.
Poslední den jsme do Pardubic jeli,
a cestou jsme se také pomodlili.

Když jsme byli v Pardubicích,
povídali jsme si o zážitcích.
Do Kutné Hory jsme dojeli autami,
tam už jsme volali: mami!

Tereza Valčková

Duchovní obnova ve Slavoňově

Existuje spousta možností, jak strávit víkend. Jednou z takových byla účast na duchovní obnově ve Slavoňově. Třetí zářijový víkend tak patřil setkání s mladými rodinami, odpočinku a duchovnímu rozjímání nad třemi událostmi ze života Panny Marie. Jelikož šlo také o uvědomění si sama sebe ve vztahu ať už k manželovi, nebo k dětem, byly také vybrány takové biblické příběhy, nad kterými byla možnost uvažovat v těchto souvislostech – Zvěstování Páně, Marie a Alžběta a Kána Galilejská.

Jet na duchovní obnovu společně s malými dětmi není jen tak, a tak i čas, který byl určen rozjímání a osobnímu setkání s Bohem, byl ovlivněn touto skutečností. Ve Slavoňově je však kupodivu vždy prostor pro to, aby si i ta nejzaměstnanější maminka či tatínka našli chvíli na ztišení v klidu místní kaple.

Ve víkendovém programu nechyběla ani návštěva poutního místa Rokole, mše svatá a večerní adorace. Myslím si, že je zde i prostor pro pochvalu všem, kteří uvařili a připravili chutné a vydatné jídlo.

Z mého pohledu byla tato duchovní obnova a celkově prožitý víkend příjemně stráveným časem, kdy jsem se mohla setkat s mladými rodinami z farnosti a zároveň se pokusit o ztišení, ke kterému není při každodenním shonu až tolik příležitostí.

Klára Cigániková

V sobotu 7. října bude na věž farního kostela vyzdvižen zvon Jakub Maria, který byl pořízen za peníze vybrané ve veřejné sbírce Zvon pro Jakuba. Jeho odlití je však pouze prvním krokem k tomu, aby mohl zvon ze svého místa znít. Díky nečekané štedrosti dárců se z prostředků získaných sbírkou podaří pokrýt až osmdesát procent veškerých nákladů na celý projekt, v jehož rámci právě probíhá statické zajištění věže a oprava původní barokní zvonové stolice. Úplně jednoduchou záležitostí nebude ani samotné vyzdvížení. Projektant Vít Mláčovský, který s farností spolupracuje na obnově kostela svatého Jakuba, všechny tyto kroky připravuje a dohlíží na ně.

Vaše odbornost byla zapotřebí už při samém začátku výroby zvonu, když se určovalo, jak velký může být. Na co se při takovém rozhodování musí brát ohled?

Rozhodující je posouzení vlastní frekvence zvonění a vlastní frekvence věže. Pokud se tyto dvě frekvence k sobě blíží nebo se případně úplně shodnou, může dojít k vážným poruchám věže, protože poměrně malou silou, malými impulsy může zvon porušit věž trhlinami, případně by mohlo dojít k úplné destrukci zdiva. V současné době jsme schopni posuzovat úroveň těch frekvencí výpočty, případně měřením na místě. V historii ovšem museli spoléhat pouze na zkušenost a empirii. Bohužel právě věž kostela svatého Jakuba měla velké problémy s rezonancí, a to úplně od počátku své existence, čili laicky řečeno, ta věž není stavěná na veliký zvon. Když jsme těmi výpočty a měřením posoudili zvon Vorel (později Vavřínek, vážil 3,5 tuny – pozn. red.), zjistili jsme, že právě velikost tohoto zvonu se velmi blíží té rezonanci, čili velmi se blíží vlastní frekvenci věže. Je tedy jasné, proč ta věž měla takové poruchy, které jsou patrné nebo byly patrné před rekonstrukcí, to znamená veliké trhliny na všech čtyřech stranách.

Jaká opatření se musí přijmout, abychom mohli bez obav na věž umístit zvon Jakub Maria? I když je menší než Vorel, přeci jen má i s hlavou necelé tři tuny...

Především musíme provést alespoň základní opravu statických poruch v úrovni zvonového patra a vyhlídkového patra, to jest nad umístěním zvonu. Znamená to vyplnit trhliny maltou, případně je sešít, a hlavně aktivovat táhla, která zajišťují sepnutí věže na úrovni každého podlaží. Tato táhla jsou velmi stará, pochází z renesance. Některá jsou bohužel poškozená korozí a jejich srdcový spoj není příliš kvalitní, takže není schopen přenášet velké zatížení. My jsme v těch rozhodujících místech historická táhla doplnili novými táhly, potom jsme vyplnili trhliny a případně sešili speciální výztuží některé kameny, které by jinak mohly při zvonění vypadnout.

Další věc, která je nutná, je oprava zvonové stolice, protože ta není v příliš dobré kondici. Je poškozena jednak škůdci a jednak úderem blesků. To je i pro mě novinka. Tedy, ta velká poškození na té stolici jsou patrná, ale nebyla nám jasná příčina. Došlo nám to až při studiu stavebněhistorického průzkumu, kde je v záznamech z doby středověku i baroka několikrát zmíněno poškození zvonu i stolice úderem blesku.

Další problém je, že zvon, který se chystáme do věže zavěsit, Jakub Maria, je menší než byl zvon Vorel, na který je ta stolice dimenzována. To znamená, že stolice je širší. My ji musíme zúžit příloškami tak, aby její rozměr odpovídal novému zvonu. Velikost zvonu jsme zvolili právě tak, abychom se vyhnuli výše zmíněné rezonanci – proto je zvon Jakub Maria menší než Vorel, který rezonanci způsoboval.

Dále musíme zajistit nové zvukové okno, kterým se nový zvon dopraví do zvonového patra, a další problém jsou hodiny, protože hodinové soustrojí, speciálně transmise, jsou kotveny přímo do konstrukce zvonové stolice. To je věc, která vznikla až po demontáži posledního zvonu, za okupace. Pokud instalujeme zvon, aniž bychom to řešili, bude při zvonění docházet k chvění transmise a k poruchám hodinového stroje, nebo alespoň ke zpoždování ukazatele hodin. Chvění by se přenášelo na ručičky a prostě by ovlivňovalo přesnost hodin.

Zvon bude na věž vytažen „historickou metodou“. Co si pod tím máme představit? Jak se v minulosti pracovalo s tak těžkými břemeny?

Naši předkové byli schopni zvedat mnohem větší břemena, než byl třeba zvon Vavřinec, používali ovšem jinou techniku, většinou na bázi základní mechaniky, tj. páka, kladka, nakloněná rovina, případně protizávaží. Zhruba od antiky se v Evropě používaly jeřáby založené na otáčení kola poháněného buď lidskou chůzí, nebo dobyt看em. Na hřídel kola se navíjelo lano a poměr mezi velikostí kola a velikostí hřídele udával nosnost jeřábu. Používaly se i různé rumpály a protizávaží.

Pro vyzdvížení zvonu máme několik historických ikonografických pramenů. V knihách, které sepsali středověcí inženýři, je vidět například způsob zvedání zvonu do věže pomocí protizávaží.

Na úroveň zvonového patra se umístil například sud vyplněný nějakým balastem, řekněme kamením nebo pískem, v hmotnosti, která odpovídá přibližně zvonu. Skrz věž se protáhlo přes dvě kladky lano, přivázalo se na zvon, který stál u paty věže na zemi, a potom se poměrně malou silou, díky protizávaží, zvon vytáhl nahoru. My jsme takovou techniku použili v sázavském klášteře, ale zvon ze sázavského klášteřa vážil, myslím, 280 kilo, čili desetkrát méně, než Jakub Maria.

Jaké postupy připadaly v úvahu a který byl nakonec zvolen pro vyzdvížení zvonu Jakub Maria?

Zvažovali jsme tři možné postupy. První využíval protizávaží, což je metoda, kterou jsem již popsal. Druhá možnost byla zvednout zvon pomocí poběžného kola a třetí možnost je použití dřevěných vrátek dimenzovaných na vodorovný posun. My jsme se nakonec rozhodli pro třetí možnost, a to z těchto důvodů:

Na protizávaží potřebujete okna na obou stranách věže; na jedné straně věže jede protizávaží k zemi, na druhé se zvedá zvon. Taková situace na Jakobu není, měli jsme problém s tím, kam spustit protizávaží. Zvažovali jsme severní stranu, protože zvon musí jít ze západní strany, ale konstrukce, která by umožnila převod síly ze západního okna do severního, je poměrně složitá, to znamená i drahá, čili z finančního hlediska jsme nakonec tuto metodu zavrhlí.

Velmi se nám líbilo použití poběžného kola, protože jedno máme reálně k dispozici. Je to kolo jeřábu, který bude použit při opravě věže Jakobinky v Rožmberku nad Vltavou, ten jeřáb se právě teď vyrábí. Měli jsme dohodnuto zapůjčení tohoto kola, ale nápad ztroskotál na tom, že kolo má průměr asi 4,5 metru a jeho doprava z Jakobinky do Kutné Hory by znamenala břemeno nadměrné velikosti, na což musíte žádat o výjimku až ministerstvo dopravy. ►

Kromě toho by doprava byla pochopitelně drahá.

Nakonec jsme zvolili metodu použití vrátku, který se dá rozestat na jednotlivé prvočinitele a lehce převézt. Vrátek je čtyřmužný, pohání jej tedy čtyři lidé, kteří chodí dokola a navíjí lano na svislou hřídel. Vrátek byl v historii vyvinut a navržen na vodorovný posun břemen (tahání nějakého vozu s těžkým břemenem, třeba do svahu). Protože my potřebujeme zvedat zvon vertikálně, musíme použít kladku, abychom lano byli schopni tahat svíslé. Na úroveň zvonového patra je potřeba umístit krakorce a ještě ve vyšším podlaží, což je vyhlídkové patro, zavěsit kladku. Zvon vyjde mezi dvěma krakorci zhruba metr nad úroveň podlahy zvonového patra, potom se na ty dva krakorce musí instalovat těsně pod zvonom podlaha, na kterou se umístí sánky – jsou to skutečně dřevěné sánky –, které jezdí po hoblovaných, namydlených fošnách. Na sánky se zvon spustí a potom se už zatáhne vodorovně do věže, až do zvonové stolice.

Kdo bude vyzdvižení realizovat? Už se v současnosti někde tento postup uskutečnil?

Vyzdvižení bude realizovat firma *Ars Tignaria* vedená tesařským mistrem Petrem Růžičkou. Přesně takový postup ještě nebyl nikde uskutečněn, ale tato firma realizovala vyzdvižení zvonu v sázavském klášteře protizávažím, jak už jsem zmínil. A v nedávné době, při opravě Bílé věže v Hradci Králové, byl podobný postup použit pro zvedání obrovských dubových trámů pro opravu zvonové stolice. V každém případě to bude akce, kterou ještě nikdo v naší republice, a myslím, že ani v zahraničí, nedělal.

Vy se historickými technikami a postupy zabýváte dlouhodobě. Co vás k nim přivedlo?

Já se věnuji dlouhodobě opravám histo-

rických objektů a ten nápad vznikl při opravě hradu Točnicku. Hrady ze své podstaty byly budovány tak, aby byly nedobytné, to znamená, že jsou nedobytné, nebo velmi těžko přístupné, i pro stavební techniku. A při opravě hradů tvoří přesuny hmot velkou část rozpočtu, manipulace s břemeny a doprava na hradech stojí několikanásobně víc peněz než na běžných objektech.

Speciálně na hradě Točnicku jsme potřebovali dopravit asi sto kubiků trámů do krovů královského paláce, a když jsme zjistili, jaké peníze zaplatíme za moderní jeřáb (jednalo se o statisíce), začali jsme se zamýšlet nad tím, jestli by to nešlo udělat nějak jinak. Zabývali jsme se tím, jak mohli něco takového dokázat naši předkové, a tak vlastně vznikla jedna z mých vášní, dřevěné středověké stroje. V ikonografických pramenech jsme našli obrázky z doby Václava IV., na kterých je vyobrazen krásný jeřáb – nemáme sice důkazy, že sloužil zrovna pro stavbu Točnicku, ale protože stavitelem hradu byl Václav IV., dá se předpokládat, že skutečně ano – a rozhodli jsme se, že než utratit statisíce za současnou techniku, že si uděláme tu radost a za tyto peníze postavíme repliku středověkého jeřábu, který využijeme k reálné stavbě. To se nám povedlo, jeřáb byl vystaven na Pražském hradě, na výstavě *Karel IV. – císař z Boží milosti*. Potom jsme ho použili skutečně na opravu krovu královského paláce na hradě Točnicku, dále se použil na hradě Kosti pro opravu střechy věže a vzniklo dokonce i dvojce na objednávku francouzských kolegů, kteří jej používají při stavbě hradu Guedelon, asi 150 km jihovýchodně od Paříže.

Vznikají při těchto realizacích nějaká rizika? Čeho se nejvíce obáváte právě při vyzdvihování kutnohorského zvonu?

Rizika pochopitelně existují, ale my nepostupujeme empiricky, taková akce se provádí na základě statických výpo-

čtů. V nich musíte počítat s nějakým stupněm bezpečnosti, to znamená, že například lano nebo kladky, které budou použity, jsou dimenzovány s několika-násobným koeficientem bezpečnosti oproti tomu, co skutečně budeme zvedat. Takže si představte, že třeba lano je pětkrát předdimenzované. Tedy z hle-diska technického by se nemělo rozhodně nic stát. Největším rizikem je lidský faktor, chybu může člověk udělat vždy, nicméně celý ten proces prochází kontrolou a bude na něj hodně lidí, takže si myslím, že rizika jsou zhruba stejná jako při použití současné techniky.

Jak vy osobně prožíváte vrácení zvonu na věž? A jak vnímáte jeho místo v kontextu celé opravy kostela?

Já se podílím na opravě kostela svatého Jakuba už od počátku a měl jsem velký sen sem zvon navrátit, protože takový významný kostel bez zvonu je prostě nemyšlitelný. Myslím si, že to je taková třešeň na dortu, kterou si nemůžeme nechat ujít, a jsem nesmírně spokojen s tím, že se té akce můžu zúčastnit a že naše generace připravuje takovou akci, že bude schopná ten zvon zaplatit a vrátit zpět.

-red-

FEJETON

Začal školní rok, takže je na místě pojednat o studentech. Například by mohlo být inspirativní zmínit, jak ten čas letí: nikdo, kdo studuje na gymnáziu, nepamatuje teroristický útok na newyorská dvojčata; letošním maturantům byly tehdy dva roky. Je to pro ně historická událost, jako třeba útok na Pearl Harbor.

Zábavnější ale bude popsat jednu situaci, která se odehrála v průběhu loňského školního roku. Ten den se neučilo – oslavoval se svátek svaté Ludmily. Učitelé vymysleli hru, při které chodily skupinky studentů po městě; měly navštívit postupně sedm stanovišť a na každém splnit úkol. Šel jsem tehdy (jediný dospělý) jako doprovod se sekundou, tedy s lidmi, kteří se nezadržitelně dostávali do puberty.

Všeobecně se moc neví, že mladí lidé rádi tleskají. Čemukoli, ale někdy i jen tak. Takže když jsme byli nedaleko antikvariátu, někdo řekl: „Tleskáme.“ Jeho spolužáci, kteří byli poblíž, se ani nepodivili, ani neusmáli, prostě se přidali a skutečně ve chvíli tleskala celá skupina (28 lidí, které jsem nikdy neučil). Před nějakým obchůdkem stál kočárek s dítětem, maminka asi nakupovala. Tleskající sekundáni obstoupili kočárek a nepřestávali tleskat. Dítě se udiveně rozhlíželo, ale než začalo brečet, skupina se zase pohnula a (stále tleskající) mířila ke kostelu svatého Jakuba.

Učitel může v takové situaci zasáhnout jenom v případě, kdy by se schylovalo k trestnému činu a jeho zásah by byl *všem* nebo *skoro všem* srozumitelný. Jinak riskuje, že mu studenti zatleskají a půjdou dál. Byla to rozhodně ošemetná situace; pedagogický pat.

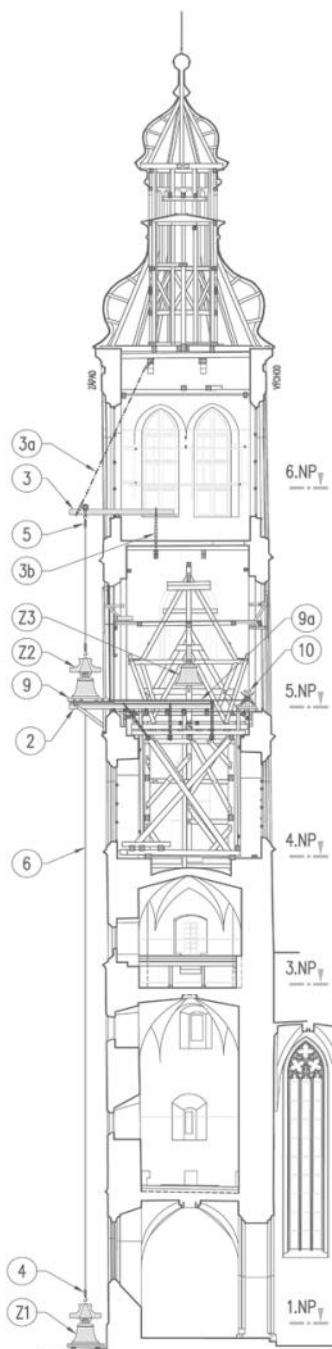
Nedaleko kostela byli dva elektrikáři. Jeden byl na žebříku a opravoval lampu, druhý byl dole a jistil žebřík. Studenti obstoupili oba elektrikáře a – tleskali. Ten nahoře se zeptal: „Co je, ***?“ – Ten dole odpověděl: „Nevim, ***.“ – Ten nahoře: „Proč *** tleskaj?“ – Ten dole: „Nevim, ***, přišli, ***, a tleskaj.“ Studenti tleskali střídavě tomu nahoře a tomu dole, podle toho, kdo zrovna mluvil. Když začali být oba elektrikáři *viditelně* nervózní, odešli jsme ke kostelu. Někdo řekl: „Končím,“ a přestal tleskat. Několik jiných lidí řeklo: „Končíme,“ a ve chvíli nikdo netleskal.

Nevím, jestli z toho něco plyne. Můj bezprostřední pocit bylo každopádně něco jako (lehce pobavený) údiv; údiv, jak moc se tito lidé cítí „v bezpečí“. Možná by ani nepochopili, kdyby jim někdo naznačil, že na tom může být něco nepatřičného; natož kdyby jim někdo vynadal. A kdybyste se jim to pokusili vysvětlit, asi by se vám to nepovedlo, ale – třeba by vám zatleskali.

KALENDÁŘ AKCÍ

Ne	24. – 26. 09.	Duchovní obnova pro seniory ve Slavoňově
Út	26. 09.	Biblické a židovské tance (19:00 – arciděkanství)
St	27. 09.	Modlitby matek (17:00 – arciděkanství)
Čt	28. 09.	Varhanní koncert (16:00 – kostel sv. Václava v Malešově)
Čt	28. 09.	Slavnost sv. Václava (18:00 – kostel sv. Jakuba), mše svatá s novokněžským pozhánáním P. Jaroslava Kolbaby
Čt	28. 09. – 01. 10.	Výstava kopie staroboleslavského palladia ve Svaté Barboře
Pá	29. 09.	Adorace za prohloubení lásky a víry v rodinách (od 21:00 do 22:00 – kostel sv. Jakuba)
So	30. 09.	Poutní mše svatá ve Vlašském dvoře (8:30)
So	30. 09.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	30. 09.	Společenství mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	01. 10.	Mše svatá pro děti (9:00 – kostel sv. Jakuba)
Út	03. 10.	Mše svatá pro děti (17:00 – klášterní kostel)
St	04. 10.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
St	04. 10.	Modlitba za církevní MŠ (20:30 – kostel sv. Jakuba)
Čt	05. 10.	Začátek kurzu Alfa v naší farnosti
Pá	06. 10.	Celodenní adorace (od 8:00 do 18:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	06. 10.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	06. 10.	Společenství mládeže z 5. – 8. tříd ZŠ (19:00 – arciděkanství)
So	07. 10.	„Fatimská“ pobožnost (7:20 – kostel sv. Jakuba)
So	07. 10.	Vyzdvížení zvonu Jakub Maria na věž kostela sv. Jakuba
Ne	08. 10.	Kartička na četbu Nového zákona
Ne	08. 10.	Posvícení v chrámu sv. Barbory (9:00)
Út	10. 10.	Biblické a židovské tance (19:00 – arciděkanství)
St	11. 10.	Modlitby matek (17:00 – arciděkanství)
So	14. 10.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	14. 10.	Společenství mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	15. 10.	Posvícení v kostele sv. Jakuba a první zvonění nového zvonu (9:00 – mši svatou celebruje Mons. Josef Kajnek)
Ne	15. 10.	Běh pro zvon (14:00 – před kostelem sv. Jakuba)
St	18. 10.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
St	18. 10.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Pá	20. 10.	Adorace za prohloubení lásky a víry v rodinách (od 21:00 do 22:00 – kostel sv. Jakuba)
So	21. 10.	Kněžské svěcení jáhna Dmytra Romanovského (10:00 – katedrála sv. Ducha v Hradci Králové)

Ne	22. 10.	Sbírka na misie
Út	24. 10.	Biblické a židovské tance (19:00 – arciděkanství)
St	25. 10.	Kavárna s překvapením (19:00 – arciděkanství)
So	28. 10.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	28. 10.	Primice P. Dmytra Romanovského (11:00 – Libice nad Cidlinou)
So	28. 10.	Společenství mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	29. 10.	Změna letního času na zimní
Ne	29. 10.	První mše sv. P. D. Romanovského v KH (9:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	29. 10.	Mše svatá v Bahně (15:00)
Ne	29. 10.	Mše svatá v Klukách (16:30)
St	01. 11.	Slavnost Všech svatých (17:00 – kostel Všech svatých)
St	01. 11.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Čt	02. 11.	Vzpomínka na věrné zemřelé (17:00 – kostel Všech svatých)
Pá	03. 11.	Celodenní adorace (od 8:00 do 18:00 – kostel sv. Jakuba)
Pá	03. 11.	Příležitost ke svátosti smíření (17:00 – kostel sv. Jakuba)
Ne	05. 11.	Kartička na četbu Nového zákona
Ne	05. 11.	Mše svatá v Chlístovicích (9:00)
Út	07. 11.	Mše svatá pro děti (17:00 – klášterní kostel)
Út	07. 11.	Biblické a židovské tance (19:00 – arciděkanství)
St	08. 11.	Modlitby matek (17:00 – arciděkanství)
	10. – 12. 11.	Víkend kurzu Alfa
So	11. 11.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	11. 11.	Svatomartinský průvod (17:00 – začátek před arciděkanstvím)
So	11. 11.	Společenství mládeže (19:00 – arciděkanství)
Ne	12. 11.	Sbírka na plošné pojištění diecéze
Út	14. 11.	Jednání pastorační rady farnosti (18:00 – arciděkanství)
St	15. 11.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
Pá	17. 11.	Adorace za prohloubení lásky a víry v rodinách (od 21:00 do 22:00 – kostel sv. Jakuba)
Út	21. 11.	Biblické a židovské tance (19:00 – arciděkanství)
St	22. 11.	Kavárna s překvapením (19:00 – arciděkanství)
	24. – 26. 11.	Víkend mladšího společenství mládeže
So	25. 11.	Schůzky Slunečního kmene a Concordie (9:00 – Sedlec)
So	25. 11.	Společenství mládeže (19:00 – arciděkanství)
St	29. 11.	Setkání seniorů (16:00 – arciděkanství)
St	29. 11.	Biblická hodina (19:00 – církevní gymnázium)
So	02. 12.	Farní duchovní obnova
Ne	03. 12.	První neděle adventní, žehnání věnců (9:00 – kostel sv. Jakuba)

7. X. 2017

ZVON STOUPÁ VZHŮRU

Vyzdvižení nového zvonu Jakub Maria do věže kostela sv. Jakuba v Kutné Hoře

Nový kutnohorský zvon bude vyzdvižen do chrámové zvonice unikátní historickou metodou pomocí dřevěné konstrukce a vrátku. Vzhledem k váze zvonu a výšce věže se jedná i ve světovém měřítku o zcela ojedinělou událost. Diváci budou moci vše pozorovat nejen na vlastní oči, ale také na více velkoplošných obrazovkách, které jim zpřístupní i pohled z věže.

10:00 | Přednáška „Vyzdvižení zvonu historickou technikou“.

V sále arciděkanství /Jakubská 1/ budou přednášet statik Vít Mlážovský a mistr tesař Petr Růžička.

14:00 - 16:00 | Vyzdvižení zvonu - na místě budou k dispozici mapky se zákresem umístění obrazovek a míst, odkud bude nejlépe vidět. Občerstvení zajištěno.

15. X. 2017

SLYŠTE ZVONU HLAS

Po nedělní mši zazní poprvé nad městem hlas nového zvonu Jakub Maria

9:00 | Mše svatá v kostele sv. Jakuba

15. X. 2017

BĚH PRO ZVON

II. ročník terénních běžeckých závodů

14:00 | Start prvního závodu. Propozice, on-line přihlášky a další informace na www.zvonprojakuba.khfarnost.cz.